

all about me, at the heavy tapestries covering the stone walls and the dark pictures that loomed above me, at the oak doors and uneven, flagged floor, the huge hearth, with the coat of arms carved over it, and, as I stood there, the gate swung wide at last and the past came flooding towards me like a river, so that I almost drowned in it. I was a small boy again, standing here gazing about me in awe and apprehension, and clutching onto old Nan's hand – involuntarily now I clutched my fingers and felt it, dry and with knobs at the joints and a roughened palm»[1], «A great fear rose from somewhere deep inside me. The noise had awakened terrors, and dim formless memories, though I neither recognised nor recalled the sound»[1].

Відповідно авторського викладу можна скласти мовну характеристику персонажа. Для цього проаналізовано різноманітні лексико-стилістичні засоби, які дозволяють нам пізнати образ Джеймса Монмаута. Впродовж розгортання сюжету дізнаємося про його зовнішність «He hesitated. His beak-nosed face was gaunt, and skull-like beneath the thin hair. I realised that he was much older than I had supposed»[1], біографію «I knew only that I had been sent abroad from England when I was five years old, after the death of my parents, of whom I had no recollection at all, and about whom I knew nothing.» [1], вчинки, відношення до речей, світогляд «Nevertheless, I fancied myself a sober, rational, level-headed man, able to separate reality from fancy, as well as anyone else of vaguely scientific bent.»[1], звички, манери, ставлення до природи, характеристику героя іншими особами.

Отримані дані свідчать, що персонажне мовлення знаходить своє відображення на рівні мовлення головного героя готичного роману Джеймса Монмаута, що робить його зрозумілим для сприйняття читачем. Його мовлення насичене великою кількістю епітетів, метафор, порівнянь. Внутрішнє мовлення героя дає змогу заглибитися у його почуття, сприйняття, перейнятися атмосферою страху, яка характерна для готичного роману.

Література

1. Hills S. *The Mist in the Mirror*. – UK., Sinclair-Stevenson, 1992.
2. Бахтин М. М. Автор и герой. К философским основам гуманитарных наук. – СПб. : Азбука, 2000. – 332 с.
3. Гончарова Е. А. Пути лингвистического выражения категорий автор-персонаж в художественном тексте. – Томск : Изд-во Томск. ун-та, 1984. – 145с.
4. Мамаева С. В. Речевой портрет школьника 5-7 классов: автореф. дисс. канд. филол. наук: 10.02.01. – Кемерово : Лесосибирский педагогический институт, 2007. – 21 с.

Ядров А.Л., студент

Науковий керівник – Мєнкова Т.В., асистент

Вінницький державний педагогічний університет імені М. Коцюбинського

ЗАПОЗИЧЕННЯ В ЛЕКСИЧНІЙ СИСТЕМІ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ

У лексичних системах різних мов збагачення словникового складу відбувається по-різному. Запозичення впливають на кожну мову, у деяких вони не мали великого впливу, який би міг значно відбитися на мові. В багатьох інших запозичення в різні історичні часи впливали істотно на словниковий склад мови, і німецька не є винятком. Жива мова – це явище, що розвивається

постійно. З'являються нові слова, зникають непотрібні, зайві або ті, що виходять із вжитку мовців. Збагачення лексики – це неминучий процес, оскільки на кожному історичному етапі мова відповідала потребам людей у спілкуванні, розвитку культури народу.

Якщо раніше запозичення в німецьку мову відбувалося з латинської, французької, то вже в ХХ – початку ХХІ ст. головним джерелом запозичень стала англійська мова. Це відбулося через те, що цей історичний період став поширенням глобалізаційних процесів у світі. На передньому плані з'явилася англійська мова, як мова міжнародних контактів між країнами тощо.

Сьогодні слова з англійської мови дуже часто можна зустріти в інших мовах світу. У багатьох країнах філологи б'ють на сполох, адже кількість таких слів у їхніх рідних мовах уже перевищує розумні межі. Німецька мова не стала в цьому плані винятком. Останніми роками спостерігається наплив англійських слів у німецьку мову, як наприклад:

- leasing – Vermietung;
- marketing – die Maßnahmen eines Unternehmens;
- consulting – der Berater;
- investor – der Investitionsträger;
- slang – die Umgangssprache;
- user – Nutzer;
- Magazine – Zeitschrift[1].

Отже, ми повинні розуміти, що запозичення – це процес збагачення будь-якої мови, але це воно може бути позитивним й негативним. Англійська мова стала домінуючою мовою у всьому світі, що призвело до скорочення сфер використання національних мов та поставило питання про їх розвиток та шанси у майбутньому. Для того, щоб зберегти свою мову, потрібно свідомо ставитися до своєї рідної мови та культури.

Література

1. Джава Н. Вплив англійських запозичень на словниковий склад німецької мови / Режим доступу: [file:///C:/Users/андрей/Downloads/drgn_2012_4_8%20\(2\).pdf](file:///C:/Users/андрей/Downloads/drgn_2012_4_8%20(2).pdf).
2. Пауль М. Происхождение англицизмов / М.К. Пауль. – М., 1998. – 243 с.
3. Шенфельд Г. Запозичення в німецькій мові. Специфіка / Г. Шенфельд. – Харків, 1987. – 210 с.